



## Universitätsbibliothek Paderborn

### Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||  
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||  
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad  
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni  
magni ad trigesimum ...

**Christopherson, John**

**[Köln], 1569**

Hortatio ad sequendum id quod maxima pars orbis comprobet. Cap. XVIII.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-29861**

EVSEBII DE VITA

res fratres honoratissimi, ab illa detestabili Iudeorū opinionione nos ipsos remoueamus. Est enim reuera absurdissimum, ut illi insolenter se iactent, nos absque ipsorum disciplinæ subsidio, istas res nullo modo posse obseruare. Quid tandem est, de quo illi recte sentire queant, qui post necem domino illatam, post parricidium illud nefandum, ex mentis statu deturbati, non ratione vlla, sed temerario animorum impetu, quocumque insita ipsis & innata insania rapiat, feruntur? Hinc etiā existit, quod ne in hac quidem parte veritatem perspiciant: quippe præ errore extra exquisitam temporis in hoc festo celebrando obseruationem longissime euagati, eodem anno alterū pascha celebrant. Proinde quid est, cur istos imitemur, quos constat graui erroris morbo laborare? Eodem namq; anno idem festum bis recolendum non permittemus. Verum quamuis ista non à me fuissent proposita, tamen vestræ solertiæ esset, cū diligentia adhibere, tum semper optare, ut nulla vobis aliquando detur occasio vestrorum animorum integritatem, nequam hominum moribus admiscendi. Ex his item illud potest intelligi, nefas esse, uti in tanto & tam solenni religionis nostræ festo regnaret dissentio. Vnū enim libertatis nostræ diem festum, hoc est sanctissimæ passionis, seruator noster nobis tradidit, vnamque ecclesiam catholicam esse voluit. Cuius quidem membra tametsi in multa & varia loca dispersa sint, tamen vno spiritu, hoc est diuina voluntate & nutu coalescunt. Vestræ igitur sanctitatis prudentia accuratè secum consideret, quàm graue, imo verò quàm indecorum sit, ut iisdem diebus alii ieiuniis vacent, alii agitent conuiuia: ac post dies Paschatis, alii in festis & animorū remissione versentur, alii præscriptis ieiuniis se dedant. Quapropter istud rectius instituendum est, & ad vnam normam redigendum. Hoc enim (sicut omnes vos satis animaduertere existimo) diuina prouidentia vult.

*Hortatio ad sequendum id quod maxima pars orbis  
comprobet. CAP. XVIII.*

Et quo

**E**T quoniam istud erat ita via & ratione gerendū, vt  
 nihil nobis cum consuetudine parricidarum, & illo-  
 rū, qui necis domini authores extiterūt, sit cōmune,  
 & modus ille eximius decorusque seruandus sit, quem  
 omnes ecclesiæ seruant, quæ orbis partes vel versus oc-  
 cidentem, vel versus meridiem, vel versus septétrionem  
 sitas incolunt, ac nonnullæ quoque quæ in locis ad ori-  
 entem spectantibus habitant, idcirco omnes in præsen-  
 tia, hoc rectè se habere arbitrati sunt. Ipseque etiā in  
 me recepi, vestram sapientiam facile assensuram, vos vi-  
 delicet quod in vrbe Roma, in Italia, in Affrica, in Ae-  
 gypto, in Hispania, Gallia & Britannia, in Libya, & vni-  
 uersa Græcia, in diœcesi Asiatica & Pontica, in Cilicia  
 denique, vna & consentiente sententia conseruatur,  
 hoc etiam vestra prudentia lubentes approbaturus: il-  
 lud sedulo reputantes, non solum quod in locis, quæ  
 modo citavi, maior ecclesiarum numerus existat, sed  
 etiam quod sanctissimum institutum sit, vt omnes com-  
 muni consilio id ratum cupiant, quod recta ratio postu-  
 lare videtur, quodque nihil cum Iudæorum periurio  
 habet commercii. Verum vt summam rei breuiter com-  
 plectar, visum est communi omnium iudicio sacratissi-  
 mum Paschatis festum, vno eodemque die celebrandum  
 esse. Neque enim de re tam sancta ac solenni vlla dissen-  
 sio debet existere: imo vero hanc sequi sententiam,  
 cui nullus à fide alienus error, nullum vitium ad-  
 mistum sit, multo maximam habet commendationem.  
 Quæ cum ita se habeant, libentibus animis hoc de-  
 cretum, tanquam donum Dei & mandatum reuera  
 cœlitus demissum amplexamini. Nam quicquid in  
 sanctis episcoporum conciliis decernitur, id vniuer-  
 sum diuinæ voluntati debet attribui. Quamobrem  
 vos, vbi omnibus dilectis nostris fratribus res in  
 hoc concilio gestas, sententiam iam decretam, &  
 sanctissimi festi obseruandi modum denuntiaueritis,  
 eadem ipsi approbare, iusteque disponere debetis,  
 vt simulatque vestram rectam omnium rerum dispen-  
 sationem, iam pridem à me desideratam, me plane  
 perspi-

perspi-

EVSEBII DE VITA

perspicere contigerit, vno eodemque die vobiscum vna  
 sacrosanctum festum recolare possim, & simul omnium  
 causa permagnā animo capiam voluptatem, quod qui-  
 dem fiet cum intellexero, & diabolicam crudelitatem, di-  
 uina virtute opem ferente, per vestra rectè facta prorsus  
 profligatam esse, & fidem nostram pace & concordia cō-  
 ciliata vbiq̄ue egregie florere. Deus vos fratres charissi-  
 seruet incolumes.

*Hortatio vt decretis Synodi omnes obsequantur.*

CAP. XIX.

**E**dictum, quod idem pondus habebat & authorita-  
 tem, cum hac epistola imperator in singulas misit  
 prouincias, suæque erga Deum piæ mentis integri-  
 tatem illud legentibus, exquisitè intuendi dedit facul-  
 tatem.

*Consultit discessuris episcopis, vt mutuam concordiam*

*conseruent. CAP. XX.*

**D**e cætero autem, vbi concilium erat dimittendum,  
 sermonem apud episcopos de rebus ordine dispen-  
 sandis instituit. Omnibus igitur vno eodemque die  
 in vnum conuocatis, eos, cum adessent, admonuit sedu-  
 lo, vt pacis inter ipsos mutuò colendæ diligentem curā  
 adhiberent, & contentiosas lites auerterent: & si quisquā  
 inter illos ex sapientiæ præstantia multum laudis adeptus  
 fuisset, nulla in illum flagrarēt inuidia, sed virtutis vnus,  
 bonum commune esse censerent: qui autem præstabilio-  
 res viderentur, non aduersum tenuiores se insolenter  
 efferrent. Nam qui, inquit, reuera sint bonitate superio-  
 res, diuini numinis est decernere. Dixit porrò oportere  
 eos propter animi lenitatem & indulgentiam se inferio-  
 rum imbecillitati submittere: rarum esse illud, quod sit  
 expletum omnibus suis numeris & partibus: & propterea  
 inter ipsos iis, qui leuiter peccant, veniam debere tribu-  
 ere, benigne gratificari, & quæ humanæ sunt fragilitatis,  
 condonare: concordem animorum consensum in primis  
 colere, ne ipsi inter se concertantes, illis, qui ad obtre-  
 tandum verbo Dei parati sunt, ansam eidem illudendi  
 præ-